

Hvad betyder Gnosis

Hvad betyder Gnosis? Religiøs hemmelig viden, søgen efter den sande gudserkendelse – det er nogle af de tanker, som er forbundet med ordet „Gnosis“. Men hvad betyder det at erfare Gnosis i det indre? For at finde frem til gnosisbegrebets oprindelse skal man finde frem til den kilde, som Gnosis udspringer fra.

Gnosis og gnostikere bliver i den europæiske åndshistorie for det meste sat i forbindelse med den tidlige kristendom. Imidlertid var og er der gnostikere i enhver tidsalder. For Gnosis – gudserkendelsen – er og har altid været en kraft, der henvender sig til mennesket på en umiddelbar måde, der er uafhængig af religiøse systemer og overleveringer.

Ordet „Gnosis“ kommer fra græsk og betyder „erkendelsens lys“. Hvilken erkendelse og tro gnostikerne arbejdede med, og hvilken spirituel vej de gik, er ret ubekendt. Kun den, der direkte forbinder sig med Gnosis i hjertet, kan erfare Gnosis. Men denne forbindelse med hjertet forandrer mennesket sig så meget, at det ikke mere er som tidligere. Mange århundreder senere fascinerer disse gnostiske skrifter stadigvæk menneskene.

Igennem århundreder kendte man kun forskellige skriftlige overleveringer om de tidlige kristne gnostikere gennem antydningerne i inkquisitionsskrifterne fra Den Katolske Kirke. Offentlighedens opmærksomhed vendte tilbage, da de gnostiske ur-skrifter, som man havde fundet i året 1945 i Nag Hammadi i Ægypten, blev offentliggjort. Siden da er der udgivet mange afhandlinger om Gnosis.

Et mægtigt åndedræt strømmer gennem de gamle skrifter

Gnosis er intet komplekst tankebillede, selvom de gamle skrifter taler et sprog, der ikke uden videre åbner sig for læseren. Den, som kun nærmer sig de gnostiske ur-tekster med forstanden, kan ikke opfatte budskabets indre kerne. Der synes at stå en kraft, et mægtigt åndedræt bag ordene, der kan bevæge mennesket i det dybeste indre. Hvis mennesket åbner sit hjerte, sin intuition for denne kraft og er i besiddelse af tro, kan det erfare dette forandrende „Guds åndedræt“.

Et af de mest kendte gnostiske skrifter er „Pistis Sophias Mysterium“. Den hollandske rosenkreuzer og medgrundlægger af Lectorium Rosicrucianum, Jan van Rijckenborgh, har udgivet denne tekst på ny og forklarer den for spirituelt søgende mennesker. Titlen kendetegner Gnosis' væsen meget nøjagtigt som en uløselig forbindelse mellem troen (Pistis) og visdommen (Sophia).

Gnosis er stråling, er Lys. Den koncentrerer sig i de gnostiske skrifter, og den er til stede i atmosfæren. Den vil vække og ruske op i mennesket. I særdeleshed i den nuværende Vandmands- æra er et møde mellem den gnostiske stråling og det menneske, der søger efter indre erkendelse, mulig.

I hjertet sover den guddommelige kerne

Gnosis er absolut erkendelse. Den har sin oprindelse i det guddommelige. Den henvender sig ikke til menneskets intellektuelle evner, den appellerer ikke til følelserne, og den er ingen religion. Den lader sig ikke skrive ned, selvom mange skrifter vidner om den, og den kan heller ikke formidles til nogen gennem en person. Formidleren er Gnosis selv.

Gnosis åbenbarer sig for mennesket på en indre vej, som hverken kan begribes eller gås med jegets evner. For den gnostiske stråling berører mennesket i hjertet. Der befinder væsenets centrale åndelige kerne sig: Åndsgnisten, det udødelige princip i mennesket. Denne Åndsgnist stammer ikke fra den forgængelige verden, hvori mennesket lever, men fra evigheden, fra det guddommelige, som også Gnosis stammer fra. Derfor kan den gnostiske stråling korrespondere med Åndsgnisten eller – som Rosenkreuzerne siger – med Hjertets Rose.

Sjælens befrielse

Den, der oplever den afgørende erfaring, at den gnostiske stråling trænger ind i Hjertets Rose og opvækker Åndsgnisten, oplever det som meget gennemgribende. Det menneske, der giver plads og opmærksomhed til denne hændelse, står foran opdagelsen af en hel ny verden i sit indre. Den gnostiske stråling sætter en selverkendelses-proces i gang, og den giver mennesket viden om dets oprindelse og bestemmelse – og den fører mennesket til åndelig førstehånds-erkendelse.

Ligesom en Lyskilde begynder Hjertets Rose at udbrede den gnostiske stråling i blodet. Derved bliver der opvakt nye evner i menneskets hoved. Hoved og hjerte bliver forenet ved hjælp af den gnostiske stråling, og der begynder en Lysets pilgrimsrejse gennem menneskets legeme.

Derved bliver mennesket indgribende og fuldkomment forandret. Det bliver befriet fra sine egne forhindringer, forestillinger og sin egen tvang, der står mellem den indre kerne og Åndens Lys. Gennem optagelsen af „Lysnæringen” vokser der fra Hjertets Rose en ny besjæling frem, som efterhånden kan befri sig fra bundetheden til materien og kan forbinde sig med Guds Ånd.

Hvile i Gud

Et sådant menneske – en gnostiker – udvikler en positiv grundindstilling til livet. For det har bevidst erfaret Åndsgnisten, Den Anden i sig selv, den, der stammer fra evigheden og gerne vil vende tilbage dertil. En gnostiker stiller hele sit liv i tjeneste for Den Anden og for sin tilbagevenden til evigheden.

Et af de mest betydningsfulde aspekter, som Gnosis fører mennesket til, er den ro, som indeholder denne tilbagevenden hjemad i sig. Det er tilbagevendelsen til den sande ligevægt med Gud. Denne ro er ikke det samme som, at man sætter sig ned ligesom ved afslutningen på en møjsommelig dag. Denne ro er den guddommelige bevægelses harmoni. Den, som befinder sig i evighedens strøm, er inderligt rolig. Vedkommende er gået op i Den Anden i sig – og derfor i roen.

Alle tidsaldres gnostikere har altid vidnet om denne indre fred og forsøgte at bringe Gnosis' vej nær til de søgende mennesker – som f.eks. Jakob Bøhme, skomager og filosof, Johann Valentin Andreae, forfatter og teolog, og ej at forglemme Jan van Rijckenborgh, grundlægger af Lectorium Rosicrucianum.

Source:

<https://dk.rosycross.org/da/hvad-betyder-gnosis>